

שְׁלֹשָׁה אֲחִים

ספורו של הגאון החסיד רבי יוסף סגל שליט"א:

זֶה הָיָה בְּשִׁלְהִי אֶלּוּל תש"כ; בְּאַחַד מִבְּקוּרֵי אֶצֶל
כְּבוֹד-קִדְשָׁת אֲדָמוֹר מַגּוּר, בַּעַל הַ"בֵּית יִשְׂרָאֵל",
זַצְלָה"ה (אֶצְלוֹ זְכִיתִי לְקָרוֹב גָּדוֹל), סִפְּרָתִי לוֹ בֵּין
הַשָּׂאָר כִּי הִנְגִּי מִתְכַּוֵּן, בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם, לְנִסֵּעַ לַחֲגִים
לְהַסְתוֹפֵף בְּצֵל כְּבוֹד-קִדְשָׁת אֲדָמוֹר שליט"א, בַּחֲדָשׁ
הַשְּׁבִיעִי. בְּשִׁמְעוֹ עַל תְּכֵנִית נְסִיעָתִי, הִטִּיל עָלַי שְׁלִיחוֹת
מִיַּחַד וַחֲשׂוּבָה לְמָסֹר לְרַבִּי שְׁלִיט"א, וּבְתוֹךְ הַדְּבָרִים
אָמַר לִי בְּזֶה הַלְשׁוֹן:

— זַאֲלֶסְט גְּרִיסֵן דָּעַם לְיוֹבֵאֵוִיטְשֶׁער רַבִּין, אוֹן
אִים ווִינְטְשֵׁן אַ כְּתִיבָה וַחֲתִימָה טוֹבָה פֹּון מִיין נָאָמֶען
(תְּמָסֹר דִּירִישֶׁת שְׁלוֹם לְרַבִּי מְלִיּוֹבֵאֵוִיטְש, וַתֵּאָחֵל לוֹ
בְּשִׁמִּי בְּרַפֶּת כְּתִיבָה וַחֲתִימָה טוֹבָה)!

כַּאֲשֶׁר זְכִיתִי לְהַגִּיעַ לְבֵית חַיִּינוּ, אָמַרְתִּי לְמַזְכִּירוֹ
הָרֹאשִׁי שֶׁל הָרַבִּי שְׁלִיט"א, הָרַב חוֹדוֹקוֹב ז"ל, שֶׁיֵּשׁ לִי
שְׁלִיחוֹת מְסִימָת מִהָרַבִּי מַגּוּר אֶל כְּבוֹד-קִדְשָׁת אֲדָמוֹר
שְׁלִיט"א. הוּא הִתִּיחַס בְּרָצִינוֹת לְמָה שֶׁאָמַרְתִּי לוֹ וְאָמַר,

כִּי מַחֲמַת חֲשִׁיבוֹת הַדָּבָר, עָלִי לְמַסֵּר אֶת תִּכְן הַשְּׁלִיחוֹת
לְרַבִּי בְּאִפֶּן אִישִׁי, בִּיחִידוֹת, וְלֹא בִּכְתָב.

כָּאֲשֶׁר הִגִּיעַ תּוֹרִי לְהַכְנִס לִיחִידוֹת אֶצֶל הַרְבֵּי
שְׁלִיט"א, מִסֵּרְתִּי לוֹ אֶת הַשְּׁלִיחוֹת. וְכֹאֲשֶׁר חֲזַרְתִּי עַל
דְּבָרֵי הַפְּרִיסַת-שְׁלוֹם וּבִרְכַּת הַשָּׁנָה שֶׁאָמַר לִי – קָם
לְפָתַע הַרְבֵּי מִכֶּסֶּאוֹ וְשָׁמַע אֶת הַדְּבָרִים בְּעִמְדָה. לְאַחֵר
שִׁסִּימָתִי, עָנָה וְאָמַר "אָמֵן". אַחֵר הִתְיַשֵּׁב עַל מְקוֹמוֹ
וְאָמַר:

– דָּעַר אוֹיְבֵעַרְשֶׁטֶר זָאל הָעֵלְפֵן, עֵס זָאלֵן ווערן
אָנגֶענוּמֶען אַלֶּע בִּרְכוֹת וּוּאָס אֵידֵן ווִינֶטְשֵׁן זִיךְ אֵיינֶער
דַעם אַנדֶערֵן (יַעֲזֹר הַשֵּׁם, שְׁיִתְקַבְּלוּ כָּל הַבִּרְכוֹת שֶׁבְּנֵי
יִשְׂרָאֵל מְבָרְכִים אִישׁ אֶת רֵעֵהוּ)!

נֶכֶד הָיָה עַל פָּנָיו הַקְּדוּשׁוֹת שֶׁל הַרְבֵּי שְׁלִיט"א
שֶׁמִּחָה וּשְׁבִיעוֹת רָצוֹן מִיַּחַדַּת מִשְׁלִיחוֹת זֶה.

בְּתֵם הַחֲגִים כְּשֶׁחֲזַרְתִּי אֶרְצָה הָיָה זֶה בְּיוֹם חֲמִישִׁי
לְפָנוֹת עָרֵב. רָצִיתִי לְהַכְנִס מִיד אֶל כְּבוֹד-קִדְשָׁת
הָאֲדָמוֹר מְגוּר, לְמַסֵּר לוֹ עַל קִיּוֹם שְׁלִיחוֹתוֹ וְאֶת
הַדְּבָרִים שֶׁאָמַר הַרְבֵּי שְׁלִיט"א. אֵךְ מֵאַחֵר שֶׁהִיִּיתִי עֵיף
מְאֹד מִהִנְסִיעָה הַמְּשֻׁכָּת, שֶׁאַרְכָּה אֶז ח"י שְׁעוֹת
רְצוּפוֹת, חֲשַׁבְתִּי לְדַחוֹת אֶת בְּקוֹרִי לְיוֹם רִאשׁוֹן, מֵאַחֵר

שְׁבַע־רַב־שַׁבָּת וּבְמוֹצָאֵי־שַׁבָּת בָּאִים רַבִּים מִחֲסִידָיו לְהַפְרֹד וּלְהַתְבָּרֵךְ מִמֶּנּוּ, וְאֵין אֶז שְׁעַת הַכָּשֶׁר.

לְמַחֲרָת, בַּיּוֹם הַשְּׁשִׁי, פָּגְשֵׁנִי אַחַד מִמְּקַרְבָּיו שֶׁל הַרְבֵּי מַגּוּר וּשְׁאַלְנִי אִם בִּקְרָתִי כָּבֵר אֶצֶל הַרְבֵּי. כֹּאֲשֶׁר עָנִיתִי בְּשִׁלְיָהּ, הִתְפַּלֵּא מְאֹד וְאָמַר לִי, שְׁצַרִיךְ לְהַכְנִס מִיד וְאָסוּר לְדַחוֹת דְּבָר כָּזֶה.

כְּזֹאת קָרָה לִי גַם לְמַחֲרָת, בְּשַׁבַּת קֹדֶשׁ, כֹּאֲשֶׁר שְׁאַלְנִי גִיסִי, הַרְבֵּי אַבְרָהָם אֱלִיעֶזֶר אוֹרְבֶּךְ ז"ל, שֶׁהִיָּה מְקַרֵּב אֵלָיו מְאֹד, אִם נִכְנָסְתִּי כָּבֵר אֶל הַרְבֵּי.

מִתּוֹךְ דְּבָרֵיהֶם הִבְנֵיתִי שֶׁהַרְבֵּי מַגּוּר הִתְעַנֵּן עָלַי, וּלְכֵן הִחֲלַטְתִּי לְהַכְנִס אֵלָיו מִיד בְּמוֹצָאֵי שַׁבַּת קֹדֶשׁ.

כֹּאֲשֶׁר נִכְנָסְתִּי אֶל הַקֹּדֶשׁ פְּנִימָה, שָׁאַל אוֹתִי עַל דָּא וְעַל הָא, וְאַחֵר כֵּךְ בִּקְשֵׁנִי לְסַפֵּר לוֹ עַל דְּבָר פְּרָטִי וּמִיחָד שֶׁהַרְבֵּי אָמַר בְּרַבִּים ("זָאג עֶפְעֶס אֵיבְעֵר אַ פֶּרִיוּוּאָטֵן וּוּאָרְט וּוּאָס עֵר הָאט גֶּעזָאגְט בְּרַבִּים"). שְׁאַלְתִּי אֶת הַרְבֵּי אִם הוּא מִתְכַּוֵּן לַמַּשָּׁהוּ מִהִיחִידוֹת – וְאָמַר לִי שֵׁלֵא. כֹּאֲשֶׁר שָׁאַל אוֹתִי שׁוּב אִם אֵין בְּפִי מַשָּׁהוּ שְׁאָמַר בְּרַבִּים? שְׁאַלְתִּיו אִם הַכּוֹנֶה לְמָה שְׁאָמַר בְּהִתּוּעָדוֹת. הִתְשׁוּבָה הִיָּתָה שְׁלִילִית, וְשׁוּב שָׁאַל: "עֶפְעֶס פֶּרִיוּוּאָט אִיז נִישְׁטָא?" (מַשָּׁהוּ שֶׁנֶּאֱמַר בְּפִרְטִיּוֹת אֵין?). לֹא יִרְדֵּיתִי לְסוּף דַּעְתּוֹ הַקְדוּשָׁה, עַד שֶׁחָלַף בְּרַעֲיוֹנִי כִּי אוֹלִי הוּא מִתְכַּוֵּן לְדַבָּרִים שׁוֹנִים שֶׁהוּא אוֹמֵר וְעוֹנֶה בְּעֵת סְעֻדוֹת יוֹם־טוֹב הַנֶּעֱרָכוֹת בְּמִסְפָּר מְזֻמָּנִים מִגָּבֹל וְקָטָן בְּבֵית

חמיו, כבוד קדשת האדמו"ר מוהריי"צ נשמתו עֲדָן. כָּאן
עָנָה שְׁאֶכֶן לָזֶה הוּא מִתְכַּוֵּן, וְהִתְעַנֵּן לְדַעַת אוֹדוֹת
הַנִּהְגוֹת הַרְבֵּי שְׁלִיט"א בְּסַעֲדוֹת אֱלֹהֵי.

סִפְּרָתִי לוֹ עַל הַסֵּדֶר הַנִּהוּג שֶׁם, שֶׁהַרְבֵּי שְׁלִיט"א
יֹושֵׁב בְּמִקְוֵמוֹ וּמִתְנַהֵּג כְּאִלּוּ כְּבוֹד קִדְּשֵׁת חֲמִיו – הַרְבֵּי
מוֹהֲרֵי־צ נִשְׁמָתוֹ עֲדָן – נִמְצָא שֶׁם. הוּא גַם הִתְעַנֵּן
לְדַעַת, אִם יִשְׁנֶם חִלּוֹת וַיֵּין מְזוּג בְּכוֹס בְּרֹאשׁ הַשְּׁלֶחָן,
מִקּוֹם מוֹשְׁבּוֹ שֶׁל כְּבוֹד-קִדְּשֵׁת אֲדָמוֹ"ר מוֹהֲרֵי־צ, וְאַחֵר
אָמַר: נוֹ, זָאג עֶפְעֶס אֵיבֶעֱר אַ וואָרט וואס ער האט
געזאגט דארטן (אָמַר אֵיזֶה דָּבָר שֶׁאָמַר שֶׁם)!

סִפְּרָתִי לוֹ, כִּי אֵין הַרְבֵּי שְׁלִיט"א נוֹהֵג אַז לומר
"תּוֹרָה", אֲלֹא שְׁגִיסוֹ הַרְשֵׁ"ג (נִשְׁמָתוֹ עֲדָן) שׁוֹאֵל
שְׁאֵלוֹת שׁוֹנוֹת וְהַרְבֵּי עוֹנָה לוֹ עֲלִיהֶן. מִתּוֹךְ שְׁאֵלוֹתָיו
וּדְבָרָיו שֶׁל הַרְבֵּי מְגוּר הַבִּנְיָמִי שֶׁהוּא מַעֲנִין לְשִׁמְעַע עַל
דְּבָר מִסִּים שְׁמַעֲנִין אוֹתוֹ בְּמִיָּחָד.

בְּאוֹתָהּ שָׁעָה נִזְכַּרְתִּי בְּמֵאֲרֶע מִפְּלִיא שְׁקָרָה בְּאַחַת
הַסַּעֲדוֹת הַלְלוּ בִּימֵי חַג, אֲבָל הַסִּסְתִּי אִם לְסַפֵּר לוֹ זֹאת.
כְּאֲשֶׁר אָמַרְתִּי לוֹ שְׁקַשֶּׁה עָלִי הַדְּבָר לְסַפֵּר זֹאת כָּאן,
עָנָה: נוֹ, הָרִי זֹאת רוּצָה אֲנִי לְשִׁמְעַע!...

כְּאֲשֶׁר לָחֵץ עָלִי שׁוֹב וְרֵאִיתִי שְׁאֵין לִי מוֹצָא,
הַחֲלוֹתִי לְסַפֵּר לוֹ מַה שְׁקָרָה בְּאַחַת הַסַּעֲדוֹת:

"בְּעֵת שֶׁהַרְבֵּי שְׁלִיט"א עָלָה לְסַעַד אֶת סַעֲדַת מוֹצָאֵי
יוֹם הַכְּפוּרִים, נִכָּר הָיָה עַל פָּנָיו הַקְדוּשׁוֹת שֶׁהוּא שְׂרוֹי

בְּשִׂמְחָה רַבָּה וְעֲצוּמָה. בְּאוֹתָהּ סֵעֲדָה הַשְׁתַּתְּפוּ רַבָּנִים
 חֲשׁוּבִים, בִּינֵיהֶם: הַגָּאון הַחֲסִיד רַבִּי שְׁנִיאֹר וְלִמָּן
 גִּרְלִיק נ"ע, רַבּוֹ שֶׁל כְּפַר חֲב"ד; הַגָּאון הַחֲסִיד רַבִּי חַיִּים
 שְׁאוּל בְּרוּק נ"ע, מִשְׁפִּיעַ יְשִׁיבַת חֲב"ד בְּרֹאשׁוֹן לְצִיּוֹן;
 הַגָּאון הַחֲסִיד רַבִּי נַחוּם טַרְבִּנִיק נ"ע; הַגָּאון הַחֲסִיד רַבִּי
 שְׁמֵרִיָּה נַחוּם שְׁשׁוֹנְקִין נ"ע, יִבְדֵּל לְחַיִּים טוֹבִים הַגָּאון
 הַחֲסִיד רַבִּי דָּוִד חֲנֻזִין שְׁלִיט"א, וְעוֹד.

בְּאִמְצַע הַסֵּעֲדָה פָּנָה לִפְתָּע הַרְבֵּי שְׁלִיט"א אֶל
 הַרְבָּנִים וְאָמַר לָהֶם:

— הֲרִי הִתְפָּרַסְם בְּעִתּוֹנִים שֶׁהִגִּיעוּ לְכָאן רַבָּנִים
 חֲשׁוּבִים, אִם כֵּן, אִפּוֹא, יִפְסְקוּ נָא וַיִּסְכְּמוּ שְׁמִשִּׁיחַ יָבוֹא
 ("ס'אִיז דָּאךְ גֶּעוֹוֶען אִין דִּי צִיִּיטונְגֶען אַז ס'אִיז
 אָנגֶעקוֹמֶען דָּא חֲשׁוּבֶע רַבָּנִים, זַאלֶן זַי פִּסְקֶענֶען און
 מִסְכִּים זַיִן אַז מְשִׁיחַ זַאל קוֹמֶען")!

אוֹתָהּ שָׁעָה נֶעֱנָה וְאָמַר אֶחָד הַרְבָּנִים הַחֲשׁוּבִים
 בְּתַמִּיחָהּ: וְכִי אָנוּ צָרִיכִים לְהִסְכִּים לְכָךְ? מִי אָנוּ
 שְׁנִסְכִּים? — שֶׁהַרְבֵּי יִסְכִּים!

הַרְצִינוּ פָּנָיו הַקְדוֹשׁוֹת שֶׁל הַרְבֵּי שְׁלִיט"א בְּיוֹתֵר,
 בְּנִגּוּד מַחְלָט לְאַרְשֵׁת הַשְׂמִיחָה שֶׁהִיָּתָה נְסוּכָה עַל פָּנָיו
 אַךְ לִפְנֵי דַקּוֹת אַחֲדוֹת, וְהַפְטִיר וְאָמַר בְּצֶעַר: 'אַתֶּם
 מְחַפִּים לְהִסְכְּמָתִי? הֲאֵם הַסְכְּמָה שְׁלִי חֲסִרָה כָּאן?!'

כַּאֲשֶׁר שָׁמַע אוֹתוֹ רַב אֶת הַדְּבָרִים וְנוֹכַח לְרֹאוֹת אֶת
 הַשְּׁנוּי הַנּוֹרָא שֶׁעַל פָּנָיו, הִבִּין מִיָּד כִּי לֹא טוֹב עָשָׂה

במה שאמר, ואם הרבי בקש שהרבנים יפסקו כֵּאֵן שְׁמֵשִׁיחַ יָבוֹא – הִיָּה עֲלֵיהֶם לומר זאת תִּכְף וּמִיד וְלֹא לְהִתְחַכֵּם! הוּא הִתְנַצֵּל מִיד וְחֹזֵר בּוֹ מִדְּבָרָיו, אֶף הֲרָבִי שְׁלִיט"א נִשְׁאָר בְּסֵבֶר פָּנִים רְצִינִי וְלֹא הִגִּיב כָּלֵל עַל דְּבָרָיו.

בְּהַמְשֵׁךְ לָזֶה אֶרֶע מַעֲשֵׂה מִבְּהִיל כַּעֲבֹר מִסְפָּר יָמִים, בְּסַעֲדַת לֵיל רֵאשׁוֹן שֶׁל חַג הַסִּפּוֹת, בָּהּ זְכִיתִי גַם אֲנִי לְהִשְׁתַּתֵּף. בָּעֵת חֲלַקְתָּ הַמָּנוֹת לַמִּסְבִּים, פָּנָה אוֹתוֹ רַב מְכַבֵּד אֶל הֲרָבִי וְשָׁאֵלוֹ: ^{לְעֵזֶר הַחֲסִידִים} מָה בִּנְוִגַע לְיוֹם-טוֹב שְׁנִי שֶׁל גָּלִיּוֹת עֲבוּר הַבְּחוּרִים – הָאוֹרְחִים שֶׁהִגִּיעוּ?

עוֹד בְּטָרֵם הַמְשִׁיךְ לְדַבֵּר, נִעְנָה לוֹ כְּבוֹד-קִדְשָׁת אֲדָמוֹ"ר שְׁלִיט"א וְאָמַר:

"יוֹם טוֹב שְׁנִי שֶׁל גָּלִיּוֹת!?! – אִיר הָאֵט דָּאף דָּאס גַּעקֶענט אֵינגאַנצן פֿאַרשְׁפָּאָרן" (הָרִי יְכַלְתֶּם לַחֲסוֹךְ זֹאת לְגַמְרִי)!

הַדְּבוּרִים הַקְּצָרִים הִלְלוּ נִפְלוּ כְּרַעַם עַל אָזְנֵי הַמִּסְבִּים. אוֹתוֹ רַב שֶׁהִשְׁתַּתֵּף בְּסַעֲדַת מוֹצָאֵי יוֹם הַכְּפוּרִים וְאָמַר מָה שָּׁאֵמַר, כַּנִּזְכָּר, נִחְרַד מְאֹד בְּשִׁמְעוֹ אֶת הַדְּבָרִים וְהִחֵל לְהִתְנַצֵּל שׁוֹב בְּפָנֵי הֲרָבִי עַל דְּבָרָיו שָׁאֵמַר אַז. אֶף גַּם הַפֶּעַם נִכָּר הִיָּה עַל פָּנָיו כְּאִינוֹ שׁוֹמֵעַ דָּבָר וְעֹבֵר לְדַבֵּר עַל נוֹשֵׂא אַחֵר לְגַמְרִי (בְּעֵינֵי בְּרִכַּת כְּהֵנִים).".

עַד כָּאן הַסְּפּוֹר שֶׁסִּפַּרְתִּי לְכְּבוֹד-קִדְשָׁת הָאֲדָמוֹ"ר

רַבִּי יִשְׂרָאֵל מַגּוּר זְצִלְלָה"ה, מִמָּה שֶׁקָּרָה בְּסַעֲדוֹת הַחַג
עִם הַרְבֵּי שְׁלִיט"א בְּבֵית חָמִיר נִשְׁמָתוֹ עֵדָן.

אֲדֹנָיִם

בַּעַת שְׁעֻמַּדְתִּי בְּפָנָיו וְסִפַּרְתִּי לוֹ אֶת הַסִּפּוּר, נִדְהַמַּתִּי
לְרֹאוֹת כִּי הוּא מְסַתְּכָל עָלַי בְּמִכְּט מִיַּחַד וּמִקְשִׁיב לְדַבְּרִי
בְּרִצְיָנוֹת בְּלִתִּי רְגִילָה. כֹּאֲשֶׁר גִּמַּרְתִּי לְסַפֵּר, רְאִיתִי
שְׁעִינָיו הַקְּדוֹשׁוֹת נַעֲשׂוּ אֲדָמוֹת וְשִׁתִּי טָפוֹת שֶׁל דְּמָעוֹת
זוֹלָגוֹת מִהֶן, וְאַחֵר נַעֲנָה וְאָמַר: "אֹי וַי, זָאל שׁוֹיִן זַיִן
גוּט" (הֵלֹאִי שִׁיְהִיָּה כָּבֵר טוֹב)!

הוּא נִשְׁאַר לְשֹׁכֵת עַל מְקוֹמוֹ בְּפָנִים רִצְיָנוֹת בְּיוֹתֵר,
עִינָיו מִפְּנוֹת אֶל עַל, וְאַחֵר חָזַר וְהִתְאַנַּח שׁוֹב: "אֹי וַי,
זָאל שׁוֹיִן זַיִן גוּט!" כֶּךָ חָזְרוּ וְנִשְׁנִי הַדְּבָרִים פַּעַם
שְׁלִישִׁית, כְּשֶׁהוּא מִתְאַנַּח וְחוֹזֵר שׁוֹב עַל הַמַּלִּים הֵלֹלוֹ:
"אֹי וַי, הֵלֹאִי שִׁיְהִיָּה כָּבֵר טוֹב!"

כָּל אוֹתָה עֵת עֲמַדְתִּי וְכָלִי נִרְגַּשׁ מְאֹד מִהַמְּחִזָּה
הַמְּדֻהִים; הַרְצִינֹת הָעֲמֻקָּה הַנְּסוּכָה עַל פָּנָיו וְהַתְּרַגְּשׁוּתוֹ
הַמְּרֻבָּה, וְגִדּוּלָה הִיְתָה פְּלִיאָתִי עַל הַמְּחִזָּה הַמְּבָהִיל וְעַל
תְּגוּבָתוֹ.

רַק לְאַחֵר שֶׁהִבְחִין בְּתִדְהַמַּתִּי, הִפְסִיק אֶת הַשִּׁיחָה
בְּנוֹשָׂא וְעָבַר לְשׁוֹחַח עַל עֲנִינִים אֲחֵרִים — — —

וּמַעֲנִין לְעֲנִין בְּאוֹתוֹ עֲנִין:

לפני מספר שנים בקרתי אצל אחיו, יבדל לחיים טובים ארבים, כבוד-קדשת האדמו"ר רבי פינחס מנחם מגור שליט"א (לפני שקבל עליו את הנהגת החסידים), ובקש ממני לחזר בפניו על הספור הנ"ל. לאחר שגמרתי את ספורי נענה ואמר לי – כעת נתחזר לי ספור אחר:

"מספר שנים לאחר מכן בקרתי אצל כבוד-קדשת האדמו"ר מליופאוויטש שליט"א, ותוך כדי שיחה נענה ואמר אלי הרבי: 'איך בעט אייך, איר זאלט גריסן די ביידע ברידער – דעם בעקאנטן ידיד און דעם אומבעקאנטן ידיד' (בבקשה מכס, לפרש בגיני בשלום שני האחים – ידידי המפר לי וידידי שאיני מכירו)!

אני כשלעצמי – ממשיך כבוד-קדשת רבי פינחס מנחם שליט"א – הבנתי מדבריו, שהידיד המפר פונתו לאחי האדמו"ר שליט"א [כבוד-קדשת האדמו"ר רבי שמחה בונים זצללה"ה, בעל "לב שמחה"], אשר בקר אצל האדמו"ר מליופאוויטש כמה וכמה פעמים, הן בטרם התמנותו והן לאחר שנתמנה כאדמו"רם של חסידי גור; ואלו הידיד הבילתי מפר פונתו לאחי האדמו"ר בעל "בית ישראל" זצללה"ה.

מתוך הנחה זו באתי אל אחי, האדמו"ר בעל "בית ישראל", ואמרתי לו שיש לי פריסת שלום עבורו מכבוד-קדשת האדמו"ר מליופאוויטש שליט"א, וחזרתי

עַל דְּבָרָיו שָׁאֵמַר לִי. מִצְדֵּי הוֹסַפְתִּי, כִּי נִרְאָה לִפִּי עֲנִיּוֹת
דַּעֲתִי שֶׁהַכּוֹנֵה עַל הַיָּדִיד הַבִּלְתִּי מִכָּר – הוּא עָלָיו.

– אַגֹּב, כִּידוּעַ, לֹא בִקֵּר מֵעוֹלָם בַּעַל הַ"בֵּית
יִשְׂרָאֵל" בְּאַרְצוֹת-הַבְּרִית וְלֹא נִפְגַּשׁ מֵעוֹלָם עִם כְּבוֹד-
קִדְשָׁת אַדְמו"ר שְׁלִיט"א, פָּרַט לַפֶּעַם אַחַת בַּעֲת חֲתֻנַּת
הַרְבֵּי שְׁלִיט"א שֶׁהִתְקַיְּמָה בּוֹרְשָׁה בִּי"ד כְּסֵלוֹ תרפ"ט,
שָׁגַם בַּעַל הַ"בֵּית יִשְׂרָאֵל" הַשְׁתַּתֵּף בָּהּ –

אוֹ-אִז תִּפֹּס אָחִי, בַּעַל הַ"בֵּית יִשְׂרָאֵל" אֶת הַדִּקְנָא
קִדִּישָׁא שְׁלוֹ, וּבְחִיּוֹף עַל פָּנָיו הַקְדוּשׁוֹת הִטָּה עֲצָמוֹ אֵלַי
וְאָמַר: 'בְּרוּדְעַר לְעֵבֶן, אֲזוּי הָאֵט עַר דִּיךְ גֵּעֲזָאגֵט – מִיר
קֶעֱנֶעֶן זִיךְ גֵּאנֶץ גוּט!' (אָחִי רַחֲמָאִי, כֶּף אָמַר לָךְ – אָנוּ
מִפִּירִים הֵיטֵב אִישׁ אֶת רַעְהוּ) ...!

כַּעֲת – סֵיִם כְּבוֹד-קִדְשָׁת הָאֲדָמוֹר רַבִּי פִּינְחָס
מִנְחָם שְׁלִיט"א אֶת סְפּוּרוֹ – מִבֵּין הַנְּגִי הַכָּרָה זֹו מֵה
טִיבָה, וְכִיצַד הֵם מִפִּירִים אִישׁ אֶת רַעְהוּ כָּל-כֶּף טוֹב:
אִם בַּשָּׂעָה שֶׁמָּסְרוּ לְכָבוֹד-קִדְשָׁת הָאֲדָמוֹר
מִלְּיוֹבֵאֲוִיטְשׁ שְׁלִיט"א אֶת בִּרְכָתוֹ שֶׁל הַ"בֵּית יִשְׂרָאֵל"
נַעֲמַד וְקָם לְכָבוֹדוֹ; וּבְמִקְבִּיל, בַּעֲת שֶׁמָּסְרוּ לוֹ מֵה
שֶׁהִתְרַחֵשׁ אֶצֶל הָאֲדָמוֹר מִלְּיוֹבֵאֲוִיטְשׁ, מִתְאַדְמוֹת עֵינָיו
וּמִזִּילוֹת דְּמָעָה – מוֹבֵן, אִפּוּא, בִּיּוֹתֵר אִיךְ שֶׁמִּפִּירִים
אִישׁ אֶת רַעְהוּ כָּל-כֶּף טוֹב" – – –

לְסִיּוֹם הַסְּפוּר אֹדוֹת בִּקְשַׁת הָרַבִּי מִהַרְבָּנִים לַפֶּסֶק
עַל בִּיאַת הַמְּשִׁיחַ, וְכֵן הִתְבַּטְּאוּתוֹ כַּעֲבָר מִסֵּפֶר יָמִים,
שִׁיכּוּלִים הָיוּ לַחֲסֹף אֶת יָמֵי הַ"יּוֹם טוֹב שְׁנֵי שָׁל גְּלִיּוֹת"
— שְׁבָרוֹר שֶׁהָיָה אִז עַת רָצוֹן לְגֵאֲלָה — מִן הַמַּעֲנִין
לְהַבִּיא סְפוּר דּוֹמָה שֶׁקָּרָה עִם רַבֵּנוּ הַקָּדוֹשׁ הָאֲרִיז"ל,
רַבִּי יִצְחָק לִוְרִיא, אֹדוֹת הָעֵת-רָצוֹן וְהַשְּׁעָה הַכְּשֶׁרָה
לְהַגְאֵל, הַמּוֹבָא בַּסֵּפֶר הַקָּדוֹשׁ "שְׁבַחֵי הָאֵר"י":

אוצר החכמה

פַּעַם אַחַת, בְּעָרֵב שַׁבָּת, סָמוּךְ לַכְּנִיסַת הַשַּׁבָּת, יָצָא
עִם תַּלְמִידָיו מִחוּץ לָעִיר צֶפֶת, לָבוֹשׁ אַרְבָּעָה בִּגְדֵי לָבָן:
הֵילָךְ א"ק, וְשׁוֹפִי צֶאֱהָ, וְכַתְּנָת, וּמִכְנָסִים, כְּדֵי לְקַבֵּל
הַשַּׁבָּת. וְהִתְחִיל "מִזְמוֹר לְדָוִד הָבוּ לַה' בְּנֵי אֱלִים",
וּפְזֻמוֹן מִיֶּסֶד לְקַבֵּלַת הַשַּׁבָּת, "מִזְמוֹר שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבָּת"
וְ"ה' מֶלֶךְ" — בְּנִגּוֹן נָאָה. וּבְתוֹךְ שֶׁהָיוּ מְשׁוֹרְרִים, אָמַר
הָרַב לְתַלְמִידָיו:

— חֲבֵרִי, רְצוֹנְכֶם שְׁנֵלֶךְ לִירוּשָׁלַיִם קֹדֶם הַשַּׁבָּת
וְנַעֲשֶׂה שַׁבָּת בִּירוּשָׁלַיִם? (וִירוּשָׁלַיִם הִיא רְחוֹקָה מִצֶּפֶת
יֹתֵר מֵעֶשְׂרִים וְחָמֵשׁ פָּרָסָאוֹת).

הַשִּׁיבוּ קֶצֶת מִהַתְלַמְּדִים: אָנוּ מְרַצִּים בְּכֶךְ. וְקֶצֶת
מִהַתְלַמְּדִים הַשִּׁיבוּ וְאָמְרוּ: גֵּלֶךְ מִקֹּדֶם וְנוֹדִיעַ לְנַשְׁיָנוּ.
כִּיּוֹן שֶׁאָמְרוּ כֶּךְ, נִחְרַד הָרַב [הָאֲרִיז"ל] חֲרָדָה
גְּדוֹלָה, הִכָּה כֶּף אֶל כֶּף וְאָמַר:

— אוֹי לָנוּ שֶׁלֹּא הִיָּתָה לָנוּ הַזְּכוּת לְהַגְאֵל, שֶׁאֲלֻמִּי
מְשִׁיבִים הֵייתֶם כָּלְכֶם בְּפֶה אֶחָד שֶׁאַתֶּם רוֹצִים לִילֹךְ

בְּשִׂמְחָה גְּדוֹלָה, תִּכְּף הָיוּ נִגְאָלִין כָּל יִשְׂרָאֵל, שְׁעֵתָה אוֹצֵר הַחֲכָמָה
 הִיְתָה הַשָּׁעָה כְּשֶׁרָה לְהִגָּאֵל אִתָּח"ח 1234567 — — —

בְּקֶשׁ"ת הָאֲדָמוֹ"ר מִגּוֹר בַּעַל "בֵּית יִשְׂרָאֵל"
רִבִּי יִשְׂרָאֵל אֶלְתֵּר זְצוּקֵלֶה"ה

בְּקֶשׁ"ת הָאֲדָמוֹ"ר מִגּוֹר רִבִּי שְׂמַחָה בּוֹנֵס אֶלְתֵּר זְצוּקֵלֶה"ה
עִם אַחִיו, יִבְלַחט"א, בְּקֶשׁ"ת הָאֲדָמוֹ"ר מִגּוֹר שְׁלִיט"א

טוער חכמת

1234567 ח"ח

כקש"ת האדמו"ר מגור בעל "לב שמחה" זצוקלה"ה
בפגישתו עם, יבלחט"א, כ"ק אדמו"ר שליט"א

כ"ק אדמו"ר שליט"א בפגישתו עם הגה"צ רבי יעקב אלתר שליט"א — בנו של כקש"ת
בעל "לב שמחה" מגור זצוקלה"ה